

[Stæhr Johansen.]

Benzinordningen, kan vi ikke medvirke til Gennemførelsen af Lovforslaget, saaledes som det i Øjeblikket er formet, men jeg mener, at det under alle Omstændigheder vil være rigtigt, at et Udvalg foretager en nærmere Behandling af hele Spørgsmaalet.

Svend Nielsen: Det foreliggende Lovforslag tilsigter jo en yderligere Forhøjelse af Benzinafgiften med en Tiøre, og det ønsker mit Parti ikke at medvirke til. Efter vor Formening er Afgifterne paa Benzin til Nyttekørsel mere end høje nok allerede for indeværende. Under de tidligere Forhandlinger, der har været ført i det høje Ting om Benzinafgifter, har vi ved flere Lejligheder tilbuddt den højtærede Finansminister en Forhandling om en Omlægning af hele denne Afgift. Vi har ment, at det eneste forsvarlige vilde være at finde frem til en Adskillelse af den Benzin, der anvendes til Erhvervskørsel, og den, der anvendes til Luksuskørsel, og derefter søge frem til en Afgiftslettelse for den Benzin, der anvendes til Erhvervskørsel. En saadan Afgiftslettelse havde vi ikke noget imod fandt Sted paa Bekostning af den Benzin, der anvendes fortrinsvis til Luksuskørsel, for vi har for vort Vedkommende ikke noget imod, at de Folk, der udelukkende kører Luksuskørsel, ogsaa faar Lov til at betale herfor og endda meget klækkeligt. Men den højtærede Finansminister har ved Fræmsættelsen af dette Lovforslag valgt at fortsætte ad de gamle Baner. Den Tiøre, som Afgiften nu skal forhøjes med, skal betales af alle, saavel af Luksusbilister som af erhvervskørende, og det synes den højtærede Finansminister jo er saare demokratisk. Det vil med andre Ord sige, at en ikke ringe Del af denne Afgiftsforhøjelse som saa mange andre af de Skatteforhøjelser, Ministeren har været Ophavsmand til, væltes direkte over paa Forbrugerne. For det er jo dog ret indlysende, at jo dyrere Benzinen bliver, des dyrere bliver ogsaa Kørselsomkostningerne paa de Varer, Forbrugerne skal købe. Saa hvad hele denne Side af Sagen angaar, kan man sige, at det foreliggende Forslag faktisk ligger nøje paa Linie med Regeringens og Ministerens almindelige Bestræbelser for at fastholde en meget ensidig Nedskæring, vendt imod det store Flertal af Forbrugerne.

Ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget forventes det, at denne Afgiftsforhøjelse vil indbringe et Provenu paa omkring 30 Mill. Kr. aarlig. Der er dog næppe Tvivl om, at denne Afgift, saavel som Benzinafgifterne i øvrigt, vil indbringe betydeligt mere, end

de har indbragt hidtil, naar den nye Benzinordning nu føres ud i Livet. Thi det turde dog være ret indlysende, at denne saakaldte Forenklingsordning vil sætte Salget ganske betydeligt i Vejret. For en uhildet Betragtning og for en, der ikke har deltaget i Forhandlingerne om Tilrettelæggelsen af den nye Benzinordning, tager det sig ud, som om Landets valutariske Situation overhovedet ingen Rolle spiller, naar bare den højtærede Finansminister faar Pengé i sin Kasse. Alene hele den Usikkerhed, der hersker om Holdbarheden af den Ordning, man nu agter at føre ud i Livet, vil givetvis sætte Salget af Benzin ganske betydeligt i Vejret, saa snart Ordningen er traadt i Kraft.

Alt, hvad der kan anvendes af Dunke og Tønder til Opbevarelse af Benzin, vil naturligvis blive fyldt, fordi mange Bilkørere vil ræsonnere som saa: i Dag kan man faa Benzinen, men hvordan ser det ud i Morgen? Hvor længe vil den Ordning overhovedet kunne holde, som man agter at gennemføre nu? Landets Valutasituation er virkelig ikke saadan, at man kan tillade sig at give frit Slag her. Det, man i første Omgang burde have koncentreret sig om, var at gennemføre en forsvarlig Ordning for Erhvervskørselen og sikre Benzin til rimelige Priser til denne Kørsel og ikke blot lave en Ordning, der kan holde i den nærmeste Fremtid, men en Ordning, der var beregnet paa at kunne holde i Tiden fremover. Saa havde Erhvervslivet vidst, hvad det havde at rette sig efter, og derefter maatte man saa se, om Landet overhovedet havde Raad til paa nuværende Tidspunkt at opretholde Luksuskørselen. Men det har man ikke villet fra Regeringens Side. Man har derimod valgt at gennemføre en Ordning, der er fyldt med en Række aabenlyse Urimeligheder. Mig synes det, at det maa være overordentlig vanskeligt at give nogen fornuftig Forklaring paa en Række af disse Forhold. Tag f. Eks. blot en saadan Ordning, som at en Ejer, hvis Vogn er indregistreret med Bogstavet A, kan tillade sig, for saa vidt han bor i Københavns Amtsrådsreds, at køre i denne Amtskreds og Roskilde Amtskreds samt Frederiksborg Amt, medens en Vogn indregistreret under samme Bogstav, for saa vidt Ejeren er bosiddende i Roskilde Amtskreds, kan køre over hele Sjælland. Og saadan kunde der jo nævnes en Række andre mærkelige Forhold i Forbindelse med denne Ordning, saavel hvad angaar den private Kørsel, der er tilladt i Fremtiden, som hvad angaar de Retningslinier, der nu er lagt vedrørende Erhvervskørselen.

Den ærede Ordfører for Partiet Venstre